

عنوان مقاله:

تبیین و نقد تعلیم و تربیت پسانسان گرایانه؛ جهان درهم تنیده و عاملیت چندگانه

محل انتشار:

فصلنامه اندیشه های نوین تربیتی، دوره 19، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

روح اله مظفری پور - استادیار گروه علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف این مقاله بررسی و نقد تعلیم و تربیت پسانسان گرایانه است. پسانسان گرایی، رویکردی در نقد و ارزیابی انسان گرایی یا اومانسیسم می باشد. در این دیدگاه بر نقش عاملی اشیا و فناوری ها و حیوانات تاکید زیادی شده است. پسانساگرایان بر این باورند که انسان، لزوما اشرف مخلوقات نیست و مرکززدایی از انسان در جهان، منتج به ایجاد جهانی بهتر خواهد شد. در این پژوهش، ابتدا با استفاده از روش تحلیلی و تبیینی، دیدگاه پسانسان گرایی تحلیل و تبیین شده، سپس تعلیم و تربیت به روش پسانسان گرایانه مورد بررسی قرار گرفته و در نهایت به نقد دیدگاه های پسانسان گرایی به ویژه در تعلیم و تربیت پرداخته شده است. این پژوهش پیشنهاد می کند که بهتر است نقش ناخودآگاه انسان نیز به عنوان یک عامل در پسانسان گرایی مورد توجه باشد. پسانسان گرایی نگاه غیر ابزاری به طبیعت دارد و انسان و طبیعت را با هم می نگرد، ولی این دیدگاه، انسان را مانند و هم سطح دیگر حیوانات تلقی می کند و در تعلیم و تربیت نیز نقش معلم را هم سطح عوامل دیگر در یادگیری لحاظ می کند و متفکران این رویکرد بر این باورند که می توان از حیوانات هم چیزهای زیادی آموخت.

کلمات کلیدی:

پسانسان گرایی، عاملیت چندگانه، تعلیم و تربیت، جهان درهم تنیده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1750883>

